

§ 10. –

Stk. 3. Virksomhed anses for drevet i den eller de kommuner, i hvilke selskabet, foreningen m.v. oppebærer indtægt af fast ejendom eller har selvstændige kontor-, forretnings- eller lagerlokaler med der beskæftiget personale eller har selvstændige produktions- eller driftsanlæg. Virksomhed ved transport af personer eller gods på land anses dog alene drevet i den i § 12, stk. 1, omhandlede kommune og virksomhed ved havfiskeri alene i den kommune, hvor vedkommende fartøj må anses for nærmest hjemmehørende. Såfremt den foran i stk. 2 omhandlede andel ikke overstiger 1.000 kr., anses virksomhed i alle tilfælde alene for drevet i den i § 12, stk. 1, omhandlede kommune, og det samme gælder, såfremt ingen anden kommune efter foranstående bestemmelser kan komme i betragtning.

9. I § 11, stk. 2, 1. pkt., udgår », dog således, at ingen lønning beregnes med et større beløb end 30.000 kr.«

10. I § 11 indsættes som *stk. 4*:

»*Stk. 4.* Beløb på mindre end 4.000 kr., der efter stk. 1–3 tilkommer en kommune som andel af den kommunale andel af indkomstskatten efter § 10, stk. 2, afregnes dog ikke. Sådanne beløb tilfalder ubeskåret den kommune, der er nævnt i § 12, stk. 1. Beløbet reguleres efter udskrivningslovens § 4, dog således at det regulerede beløb afrundes opad til nærmeste kronebeløb, der kan deles med 1.000.«

§ 11. Ansés efter § 10, stk. 3, virksomhed for drevet i flere kommuner, fordeles – medmindre de berettigede kommuner træffer anden aftale – den i § 10, stk. 2, nævnte andel af indkomstskatten m.v. mellem kommunerne i det forhold, hvori nettoindtægten må anses for at være faldet i disse.

Stk. 2. Kan nettoindtægten i de enkelte kommuner ikke umiddelbart udledes af regnskabet, anses nettoindtægten som regel for at falde i disse i forhold til summen af de lønninger, herunder også tantiemer og over-

skudsandele, som i det sidst forløbne regnskabsår er blevet udbetalt til de ved virksomheden i hver af de pågældende kommuner beskæftigede personer, dog således at ingen lønning beregnes med et større beløb end 30.000 kr. Vedrører virksomheden fast ejendom, der er beliggende i flere kommuner, fordeles nettoindtægten herfra dog som regel i forhold til ejendomsværdierne i de pågældende kommuner, og med hensyn til forsikringsforetagender anses nettoindtægten som regel for at falde i de enkelte kommuner i samme forhold som bruttopræmieindtægten.

Stk. 3. Dersom ingen af de nævnte fordelingsregler er anvendelige, og der ikke imellem kommunerne kan opnås enighed om fordelingen, fastsætter indenrigsministeren, i hvilket forhold nettoindtægten skal anses for at være faldet i de enkelte kommuner.

11. § 12, stk. 2, affattes således:

»*Stk. 2.* De kommuner, der i et skatteår anser sig for berettiget til andel i skatten fra et selskab, en forening m.v., skal inden udgangen af september måned det pågældende skatteår anmelde dette til den kommune, der er nævnt i stk. 1. Særskilt anmeldelse herom er dog ikke fornøden, hvis der er indgivet anmeldelse med virkning for et tidligere skatteår, og denne anmeldelse ikke senere er annulleret enten af kommunen selv eller af den kommune, der er nævnt i stk. 1. Er den kommune, der er nævnt i stk. 1, i øvrigt bekendt med, at vedkommende selskab, forening m.v. i det pågældende skatteår tillige har drevet en væsentlig del af sin virksomhed i andre kommuner, inddrages disse i fordelingen.«

§ 12. –

Stk. 2. De kommuner, der anser sig for berettigede til andel i skatten fra et selskab, en forening m.v. skal årlig inden udgangen af september måned gøre anmeldelse herom til den i stk. 1 nævnte kommune. Er denne bekendt med, at vedkommende selskab, forening m.v. tillige driver en væsentlig del af sin virksomhed i andre kommuner, inddrages disse i fordelingen.